

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Taletovits Zoltán ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Nagy Judit ügyvéd mint ügygondnok által képviselt ismeretlen helyen tartózkodó **I.r.** és a Szombathelyi 36/1. számú Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sebestyén Zsolt ügyvéd) által képviselt **II.r. alperesek** ellen 6.000.000,- forint kölcsön és járulékai megfizetése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2007. április 25-én kelt P.21.097/2006/13. számú ítélete ellen az I.r. alperes által 14. és a II.r. alperes által 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezések folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi -

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Dr. Nagy Judit ügyvéd részére 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú ügygondnoki díjat állapít meg.

Egyetemlegesen kötelezi az I. és II.r. alpereseket, hogy fizessenek meg a felperesnek 50.000,- (Ötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy külön fizessen meg a felperesnek 10.000,- (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Megkeresi a Vas Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalát (Szombathely), hogy dr. Nagy Judit ügyvéd részére az El.184/2007. szám alatt nyilvántartott letéti összegből - az elsőfokú bíróság által kiutalni rendelt 20.000,- forint mellett - további 10.000,- (Tízezer) forint ügygondnoki díjat utaljon ki.

Egyetemlegesen kötelezi az I. és II. r. alpereseket, hogy fizessenek meg az államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 360.000,- (Háromszázhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az I.r. és II.r. alperesek házastársak; 1981.és 2006. között házassági életközösségben éltek egymással.

A felperes 2002. március 10-én 2.000.000,- forint, 2002. március 24-én 1.000.000,- forint, 2002. március 28-án újabb 2.000.000,- forint, 2002. november 13-án pedig további 1.000.000,- forint kölcsönt adott az I.r. alperesnek. A futamidő az első három ügylet esetében 6-6 hónap, a negyedik esetben pedig 3 hónap volt.

A tartozást az I.r. alperes nem fizette vissza.

A felperes keresetében 6.000.000,- forint és annak 2003. február 15.napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alpereseket kötelezni. Arra hivatkozott, hogy kölcsöntartozásukat nem egyenlítették ki.

Az I. és II.r. alperesek a kereset elutasítását kérték. Azzal érveltek, hogy a felvett kölcsönt az I.r. alperes a kamatokkal együtt visszafizette.

Az elsőfokú bíróság a 2007. április 25-én kelt 13. számú ítéletével kötelezte az I. és II.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 6.000.000,- forintot és annak 2003. február 15.napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamatait, valamint 600.000,- forint perköltséget. Emellett az I.r. alperest külön további 20.000,- forint perköltségben is marasztalta. Megállapította, hogy a II.r. alperes felelőssége a házastársi közös vagyomból reá eső rész erejéig áll fenn. Az ismeretlen helyen tartózkodó I.r. alperest képviselő ügygondnok részére 20.000,- forint díjat állapított meg; felhívta a bíróság gazdasági hivatalát az ügygondnoki díj kiutalása végett. A határozat indokolása szerint a felperes által csatolt átvételi elismervények, az I.r. alperes írásbeli és a II. r. alperes szóbeli előadása, valamint **1.sz. tanú** tanúvallomása alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az I.r. alperes 2002-ben összesen 6.000.000,- forint kölcsönt vett fel a felperestől. Azt pedig az alperesek felhívás ellenére sem igazolták, hogy az I.r. alperes e tartozását kiegyenlítette volna. Így az I.r. alperes a Ptk. 523.§. (1) bekezdése és 526.§. (2) bekezdése alapján köteles a kölcsönt visszafizetni, a II.r. alperes pedig a tartozásért a Csjt. 30.§. (1), (2), (3) és (5) bekezdései alapján - a házastársi közös vagyomból reá eső rész erejéig - felelősséggel tartozik.

Ez ellen az ítélet ellen az I. és II.r. alperesek éltek fellebbezéssel, és annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérték. Fellebbezésük indokolásában arra hivatkoztak, hogy a felperes a 6.000.000,- forint kölcsön nyújtását kellően nem igazolta, az általa csatolt átvételi elismervények ugyanis nem minősülnek teljes bizonyító erejű magánokiratoknak, hiszen azokat az ott feltüntetett tanúk nem vitásan nem írták alá. Egyébként is életszerűtlennek tekinthető az, hogy a felperes kamatmentesen bocsátott volna jelentős összegeket az I.r. alperes rendelkezésére. Arra az esetre, ha a kölcsönszerződések létrejötte mégis megállapítható volna, fenntartották azt az állításukat, hogy a tartozást az I.r. alperes kamataival együtt kiegyenlítette.

A fellebbezések nem alaposak.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetése is helytálló. Az ítélet tábla a határozat indokolásában foglaltakkal is egyetért.

Ezért az elsőfokú ítéletet helyes indokai alapján hagyta helyben, azokra ezúttal csupán hivatkozik (Ptk.253.§. (2) bekezdés, 254.§. (3) bekezdés).

A fellebbezések kapcsán az alábbiakra mutat rá:

A felperes által csatolt átvételi elismervények, melyekben az I.r. alperes elismerte az egyes kölcsönösszegek átvételét és rögzítette a visszafizetés feltételeit, a Pp.196.§. (1) bekezdés a./ pontja alapján teljes bizonyító erejű magánokiratoknak minősülnek, mivel azokat - a II.r. alperes nyilatkozata szerint - az I.r. alperes saját kezűleg írta és aláírta. Így ezekkel az okiratokkal szemben az alpereseket terhelte annak bizonyítása, hogy a kölcsönt az I.r. alperes nem, vagy eltérő feltételekkel vette fel a felperestől.

Mindezeket azonban a perben az alperesek nem igazolták, sőt az I.r. alperes írásbeli és a II.r. alperes szóbeli nyilatkozata kifejezetten alá is támasztotta azt, hogy a felperes 2002. évben összesen 6.000.000,- forint kölcsönt bocsátott az I.r. alperes rendelkezésére.

Azt pedig az I. és a II.r. alperesek felhívás ellenére szintén nem tudták bizonyítani, hogy a kölcsöntartozást visszafizették volna.

Ezért a fellebbezésben előadottak alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatására nem kerülhetett sor.

A másodfokú eljárásban is peresztes alperesek a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése és 82.§ (1) bekezdése alapján kötelesek a jogi képviselővel eljáró felperes másodfokú perköltségét megfizetni. Az ügyvédi munkadíj áfát is magában foglaló összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§. (1) bekezdése, (2) bekezdés a./ pontja, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a másodfokú perérték és a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével állapította meg.

Az ismeretlen helyen tartózkodó I.r. alperest képviselő ügygondnok részére a másodfokú eljárásban kifejtett tevékenységéért megállapított, szintén a felperes által előlegezett további 10.000,- forint ügygondnoki díj összegét a Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.78.§. (1) bekezdés alapján külön az I.r. alperes köteles a felperes részére megtéríteni.

Az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13.§. (2) bekezdése és a Pp.78.§. (1) bekezdése és 82.§. (1) bekezdése alapján szintén a peresztes I. és II.r. alperesek viselik.

Győr, 2007. évi október hó 31. napján.

Dr. Szalai György sk. a **Dr. Farkas Attila sk.** **Dr. Hammer Sándor sk.**

tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: